

Ansættelse i Departementet (se Redegørelsen Protokol Side 87 og 91)
D. Nielsen foreslaar, at man paa Forhaand imødegaar en saadan Kritik.
G. Lemche vil gerne vide, om Fællestyrelsen mener, at Udvalget har forsømt noget ved at føle sig tilfredsstillet af Ministerens Svar ? Vi mener selv, at Udvalget ikke kunde gøre mere. At Statsministeren bagefter ikke kan huske, hvad han har sagt, er beklageligt for os, men det er forklarligt, thi for ham var det ikke en Sag af den store Betydning, som for os.

P. Holt mener, at enhver, der havde været hos Ministeren og faaet det Svar, vilde have følt sig tilfredsstillet. Som Sagen er blevet fremstillet, faar man det Indtryk, at Ministeren har villet holde Haanden over sin Departementchef.

Udv. ang. Børneforsorg: G. Lemche vil her overfor Fællestyrelsen beklage, at hun paa Børnesagsmødet ikke tilstrækkeligt fik betonet, at hendes Udtalelse om, at hun imødesaa den Tid, da enhver ugift Kvinde vil føle det som en Bæst at faa et Barn, var hendes ganske private Mening og maatte staa for hendes egen Regning. " Jeg er saa langsomt at jeg ser, vi engang kan naa dertil og jeg udtalte det for at bekæmpe Tanken om, at alt Tilsyn kom ind under Værgeraadet; jeg ser godt nu, at det var uheldigt, naar jeg talte som D.K.s Repræsentant ved Børnesagsmødet og har ikke villet svare paa Angrebene i Dagspressen. Fællesmødet er det Forum, hvor jeg vil staa til Regnskab."

P. Brems: Jeg er meget forbavset over, at Fru Lemches Udtalelser paa Børneforsorgsmødet er bleven gjort til Genstand for saa skarp en Kritik. Jeg var til Stede, da de blev udtalt, og sagde straks til Fru Runge, som jeg sad ved Siden af. " Det var en kedelig Udtalelse; thi selv om den staar som Fru Lemches egen personlige Mening, vil den muligvis blive brugt baade mod hende og D.K." Det er altsaa sket; men, naar man som jeg ved, at Ordene blev udtalt i et Forsvar for den ugifte Mor og hendes Barn, at Taletiden var indskrænket, Forsamlingen urolig og at Udtalelsen begyndte med "jeg imødeser....." ja, da forstaar jeg ikke Angrebet paa Fru Lemche, ihvem D.K. i Børneforsorgsudvalget har en Formand, som gennem mange Aar har udført et Arbejde, D.K. kan være bekendt, og som jeg, der sidder i Udvalget, ved, at vi ikke vil kunne faa nogen bedre Kvinde til.

D. Nielsen kunde ikke bringe denne Udtalelse i Samklang med Fru Lemches tidligere Udtalelser. Skal den opfattes saaledes, at Fru